

[Bertel Dahlgaard.]

megen Skade for den enkelte og for Samfundet. Produktionsindskrænkning og Produktionsstandsning kan blive Følgen. Hele vor Udenrigshandel kan blive lammet, Eksporten raadne op paa Kajerne, og Markedet i Udlandet ødelagt... Moralsk og menneskelig Ulykke i det hele taget kan blive Følgen.

Naar saa store Værdier staar paa Spil, kan den Slags Ting ikke afgøres under Hensynet til Udfaldet af Kampen mellem et Par Organisationer.

Og saa føjede den højtærede Statsminister de i og for sig meget interessante Bemærkninger til med Henblik paa hans eget Partis tidligere Synspunkter:

„Paa et tidligere Tidspunkt, for 40—50 Aar siden, var Venstre en Modstander af, at det offentlige gjorde Indgreb i disse Spørgsmaal. Dengang var Organisationerne heller ikke saa stærke, som de er i Dag. Venstres Begrundelse var dengang, at saa havde man ogsaa Ansvaret for Resultatet. Og det veg man tilbage for at tage. Men i Dag har Samfundet Ansvaret, og hvis ikke disse Ting ordnes paa den rigtige Maade, bør Samfundet have en vis Ret — og Indseende med Konsekvenserne.“

Jeg forstaar fuldt vel, om Regeringen under de givne Forhold ikke vil fremsætte Forslag i Overensstemmelse med de Synspunkter, den højtærede Statsminister dengang fremsatte, men det forekommer mig, at disse Udtalelser forpligter til at sætte denne Sag i Bevægelse, forpligter til ikke at lade sig afskrække af, at Parterne ligger hver i sin Skyttegrav. Den højtærede Statsminister — og det gælder ogsaa den højtærede Socialminister — maa jo erindre, at den Dag, den store Kamp maatte begynde, er Statsministeren ikke længere en udenforstaaende, som ret længe kan sige, at Parterne maa selv om, hvorvidt de vil slaas eller ikke. Paa den Plads, Statsministeren staar, har han et særligt Ansvar for, at Staten ikke lider Skade, og derfor har han og Regeringen ogsaa et særligt Ansvar for, hvad man har undladt at foretage for at forebygge Ulykkerne. Jeg opfordrer da her ogsaa den højtærede Socialminister til at tage et større Initiativ i denne Sag, idet jeg i øvrigt anbefaler denne lille Ændring i den bestaaende Lovgivning.

Stærmose: Vi kan betragte dette Lovforslag som en meget ønskelig Udbygning af de Lovgivningsregler, der gælder paa det arbejdsretlige Omraade, og vi kan

give vor Tilslutning til Lovforslaget, saaledes som det er fremsat.

Jeg skal ikke komme ind paa nogle almindelige Betragtninger over Forholdet mellem Statsmagten og Arbejdets Organisationer, men det er jo klart, at den Udvikling, som blev paabegyndt saa klart og tydeligt i 30erne, og som gav sig Udtryk i dette, at Forligsmandens Forslag i flere Situationer maatte ophøjes til Lov, altsaa at Rigsdagen maatte træffe en Afgørelse mellem Parterne, er noget, som vi maa forudse ogsaa kan blive fortsat i Fremtiden. Derved er Spørgsmaalet jo rejst om at finde nye Former for Afgørelsen af Interesseskonflikter mellem Parterne. Vi har fra vor Side ikke klaret os, hvordan man rent institutionelt skal forme Maalet for denne Nydannelse. Indtil den er sket, maa Retten til Strejke og Lockout opretholdes, men at vi er inde i noget midlertidigt paa dette Omraade og maa frem til noget nyt, det er klart for de fleste.

I den nye § 8 om Mæglingmændenes Opgaver vilde vi meget gerne have tilføjet en Bestemmelse om, at den Rapport, som Mæglingmanden skal afgive til Forligsinstitutionen i Tilfælde af, at der ikke opnaas Enighed mellem Parterne, skal offentliggøres, saadan at Offentligheden paa denne Maade kan faa den klareste mulige Besked om, hvordan Overenskomstforhandlingerne udvikler sig. Jeg kan heller ikke se, at der skulde være noget til Hinder for, at Organisationerne forhandler og Mæglingmanden virker med et fuldstændig aabent Ansvar, medens Forhandlingerne staar paa, over for den Offentlighed, der jo alligevel vil følge Forhandlingerne med en meget stor Interesse. Jeg vil meget gerne henstille til det Udvalg, som jeg forudser vil blive foreslaaet nedsat, at man drøfter, om en saadan Offentliggørelsespligt ikke kunde indføres i § 8.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa min Gruppes Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker alle de ærede Ordførere for den saglige Drøftelse, der har været om det fremsatte Forslag. Der er jo i Bemærkningerne og i Bilagene udførligt gjort Rede for, hvorledes Forarbejdet har været, og hvordan Forslaget er udarbejdet. Vi mente, da Lovforslaget forelaa udarbejdet ved min Overtagelse af Embedet, at det vilde være naturligt at føre det frem, saa at man kunde udbygge og videreføre den Opgave, som er knyttet til Forligsinstitutio-